

Český telekomunikační úřad

ODBOR PRO SEVEROČESKOU OBLAST

Mírové náměstí 3097/37, 400 01 Ústí nad Labem

TOTO ROZHODNUTÍ NABYLO

PRÁVNÍ MOCI dne **14. 2. 2014** a je

VYKONATELNÉ dne **4. 3. 2014**

Český telekomunikační úřad

Odbor pro oblast Praha dne **14.10.2020**

Číslo jednací
ČTÚ-106 680/2011-635/IV. vyř. - CiM

Ústí nad Labem
23.1.2014

Český telekomunikační úřad jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává toto

rozhodnutí:

I. Části návrhu navrhovatele **Telefónica Czech Republic, a.s., IČO 601 93 336, se sídlem Za Brumlovkou 266/2, Michle, 14000 Praha 4 (dále jen "navrhovatel")**, zn. 2009167524, se vyhovuje a odpůrce, kterým je **[redacted]**, nar. **[redacted]**, **trvalým pobytem [redacted] (dále jen "odpůrce")**, je podle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích povinen uhradit dlužnou cenu za poskytnutou službu elektronických komunikací, za telefonní linku č. **[redacted]**, v celkové výši 20 078,30 Kč a příslušenství za

zúčtovací období od - do	ve výši (Kč)	úroky z prodlení ve výši % (p. a.)	úroky z prodlení od - do
8.4.2008 — 7.5.2008	3 465,08	7,75 7,75 7,50 7,05 7,05 7,05	13.10.2011 — 31.12.2011 1.1.2012 — 30.6.2012 1.7.2012 — 31.12.2012 1.1.2013 — 30.6.2013 1.7.2013 — 31.12.2013 1.1.2014 — 23.1.2014
8.5.2008 — 7.6.2008	8 761,58	7,75 7,75 7,50 7,05 7,05 7,05	13.10.2011 — 31.12.2011 1.1.2012 — 30.6.2012 1.7.2012 — 31.12.2012 1.1.2013 — 30.6.2013 1.7.2013 — 31.12.2013 1.1.2014 — 23.1.2014
8.6.2008 — 7.7.2008	7 655,17	7,75 7,75 7,50 7,05	13.10.2011 — 31.12.2011 1.1.2012 — 30.6.2012 1.7.2012 — 31.12.2012 1.1.2013 — 30.6.2013

zúčtovací období od - do	ve výši (Kč)	úroky z prodlení ve výši % (p. a.)	úroky z prodlení od - do
		7,05	1.7.2013 — 31.12.2013
		7,05	1.1.2014 – 23.1.2014
8.7.2008 — 7.8.2008	196,47	7,75	13.10.2011 — 31.12.2011
		7,75	1.1.2012 — 30.6.2012
		7,50	1.7.2012 — 31.12.2012
		7,05	1.1.2013 — 30.6.2013
		7,05	1.7.2013 — 31.12.2013
		7,05	1.1.2014 – 23.1.2014

a dále úroky z prodlení (p. a.) z částky 20 078,30 Kč od 24. 1. 2014 do zaplacení ve výši, která odpovídá v každém jednotlivém kalendářním pololetí trvání prodlení v procentech součtu čísla 7 a repo sazby (limitní sazby pro dvoutýdenní repo operace) vyhlášené ve Věstníku České národní banky ve výši platné vždy k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí, to vše do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet č. 000000-0500114004/2700, pod variabilním symbolem 3610298912.

II. Části návrhu navrhovatele k uložení povinnosti odpůrci uhradit dlužnou cenu za poskytnutou službu elektronických komunikací, za telefonní linku č. [REDAKCE], v celkové výši 2 850,00 Kč a příslušenství

Smluvní pokuta	ve výši (Kč)	úroky z prodlení ve výši % (p. a.)	úroky z prodlení od - do
	2 850,00	7,75	13.10.2011 — 31.12.2011
		7,75	1.1.2012 — 30.6.2012
		7,50	1.7.2012 — 31.12.2012
		7,05	1.1.2013 — 30.6.2013
		7,05	1.7.2013 — 31.12.2013
		7,05	1.1.2014 – 23.1.2014

se nevyhovuje.

III. Odpůrce je podle § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích povinen uhradit navrhovateli náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování práva ve výši 690,00 Kč za uhrazený správní poplatek, a to do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet č. 000000-0500114004/2700 pod variabilním symbolem 3610298912.

Odůvodnění:

Dne 7. 11. 2011 bylo na návrh navrhovatele zahájeno správní řízení ve věci sporu o plnění povinnosti k peněžitému plnění za poskytnutou službu elektronických komunikací mezi navrhovatelem a odpůrcem u čísla uvedeného ve výroku I.

Na podporu svých tvrzení, že odpůrce dluží navrhovateli částku v celkové výši 20 078,30 Kč a příslušenství, předložil navrhovatel správnímu orgánu podle § 52 správního řádu důkazy (doklady), kterými jsou:

- kopie účastnické smlouvy 20. 3. 2008,

- kopie upomínky ze dne 26. 1. 2011,
- kopie dodejky,
- speciální nabídka – ceník,
- kopie vyúčtování.

Správní orgán vyrozuměl účastníky tohoto řízení dopisem ze dne 3. 1. 2014 o tom, že ve shora uvedené věci bylo zahájeno správní řízení a současně jím bylo v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu správním orgánem umožněno seznámit se s podklady rozhodnutí. Zásilka byla doručena odpůrci v souladu s příslušnými ustanoveními občanského soudního řádu prostřednictvím provozovatele poštovních služeb.

V celém průběhu správního řízení se odpůrce k předmětu správního řízení nevyjádřil, nepředložil žádný důkaz o tom, že uhradil vyčíslené dlužné ceny za poskytnutou službu elektronických komunikací. Možnosti seznámení se spisem účastník nevyužil.

Ohledně úroků z prodlení je nutno konstatovat, že prodlení odpůrce se řídí § 517 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a § 1 nařízení vlády č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů.

Požadavek navrhovatele na zaplacení úroků z prodlení byl shledán opodstatněným, neboť výše úroků z prodlení nepřekračuje výši úroků stanovenou uvedenými právními předpisy.

K nároku navrhovatele na úhradu vyúčtované smluvní pokuty ve výši 2 850,00 Kč správní orgán sděluje následující:

Navrhovatel se na odpůrci domáhá uhrazení smluvní pokuty s odkazem na své Všeobecné obchodní podmínky (dále také jen „VP“) a Ceník služeb (Ceník Speciální nabídky) platné a účinné v době uzavření smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací, jež jsou nedílnou součástí uzavřené smlouvy.

Smluvní pokuta je způsobem zajištění závazku, jehož účelem je zpravidla peněžitá sankce za porušení či nesplnění smluvních povinností. Podle § 544 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), platí, že sjednají-li strany pro případ porušení smluvní povinnosti smluvní pokutu, je účastník, který tuto povinnost poruší, zavázán pokutu zaplatit. V tomto směru nesmí smluvní projev zanechat pochybnosti. Z uvedeného důvodu musí být pro určení výše smluvní pokuty již ze smluvního ujednání zjištělná buď jednorázová částka, nebo částka opakující se po určité době a tvořící v součtu výslednou smluvní pokutu. Smluvní pokutu lze podle § 544 odst. 2 občanského zákoníku sjednat jen písemně a v ujednání musí být určena výše pokuty nebo stanoven způsob jejího určení.

Vzhledem k tomu, že účastníky smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací byli na jedné straně dodavatel (poskytovatel) a na druhé straně spotřebitel, nahlíží se na tuto smlouvu jako na smlouvu spotřebitelskou, jež je upravena v ustanovení § 51a a násl. občanského zákoníku. Základním rysem těchto smluv je nerovné postavení účastníků smluvního vztahu spočívající hlavně v tom, že dodavatel při uzavírání a plnění smlouvy jedná v rámci své podnikatelské nebo jiné výdělečné činnosti, což u spotřebitele nelze říci, a proto takovéto smluvní vztahy snesou přísnější právní ochranu ve prospěch spotřebitele jako slabší smluvní strany. Touto přísnější právní ochranou je myšleno například ustanovení § 56 odst. 1 občanského zákoníku, které jasně stanoví, že spotřebitelské smlouvy nesmějí obsahovat ujednání, která v rozporu s požadavky dobré víry znamenají k újmě spotřebitele značnou nerovnováhu v právech a povinnostech stran.

Vztah mezi poskytovatelem služeb elektronických komunikací a spotřebitelem je založen na principu důvěry spotřebitelů v poctivé jednání poskytovatele služeb elektronických komunikací. Koresponduje s tím také zákon o elektronických komunikacích, který stanoví taxativně náležitosti smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací. Náležitosti

uvedené v § 63 odst. 3 zákona o elektronických komunikacích mají být součástí smlouvy, nikoliv ve VP, na které smlouva odkazuje. K tomuto závěru vede opět aplikace principu důvěry spotřebitele v poctivé jednání navrhovatele a nutná ochrana spotřebitele jako slabší strany.

Správní orgán s ohledem na výše uvedené konstatuje, že tím, že navrhovatel ujednání o smluvní pokutě skryl do VP, se zpronevěřil zásadě poctivého obchodního styku a takovému jednání nelze přiznat právní ochranu s ohledem na postavení spotřebitele jako slabší smluvní strany, která nemá možnost ovlivnit, která ujednání budou ve smlouvě a která budou obsažena ve Všeobecných obchodních podmínkách nebo Ceníku služeb.

K výše uvedenému správní orgán odkazuje na náleží I. ÚS 3512/11 ze dne 11. 11. 2013, ve kterém se Ústavní soud v čl. 33 vyjádřil, „že v rámci spotřebitelských smluv ujednání zakládající smluvní pokutu zásadně nemohou být součástí tzv. všeobecných obchodních podmínek, nýbrž toliko spotřebitelské smlouvy samotné (listiny, na níž spotřebitel připojuje svůj podpis)“. Všeobecné obchodní podmínky mají obsahovat zejména ujednání technického a vysvětlujícího charakteru, nemají sloužit k tomu, aby do nich byla zařazena nepřehledná, složitá a malým písmem psaná (tj. pro spotřebitele nevýhodná) ustanovení, u nichž se předpokládá, že pozornosti spotřebitele nejspíše uniknou. Dle názoru Ústavního soudu má být text spotřebitelské smlouvy (zejména formulářové) dostatečně čitelný a srozumitelný pro průměrného spotřebitele, musí být přehledný, logicky uspořádaný, psaný dostatečně velkým písmem a důležitá ujednání se nesmějí nacházet v oddílech, které vzbuzují dojem nepodstatného. Ujednáním, které této vyřčené zásadě odporují, nemůže být přiznána právní ochrana.

Vzhledem k tomu, že ujednání o smluvní pokutě uzavřené mezi navrhovatelem a odpůrcem není obsaženo ve smlouvě samotné, nýbrž ve Všeobecných obchodních podmínkách nebo Ceníku služeb (Ceníku Speciální nabídky) navrhovatele, rozhodl správní orgán tak, jak uvedl ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že nárok na zaplacení navrhovatelem uplatněné smluvní pokuty nevznikl, nevznikl ani nárok na zaplacení příslušenství této pohledávky.

V souladu s § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích uplatnil navrhovatel své právo na náhradu nákladů řízení. Navrhovatel požadoval náhradu nákladů správního řízení ve výši 918,00 Kč za zaplacený správní poplatek, vyměřený podle sazebníku, přílohy zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, položky 110 písmeno c).

Podle § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích přiznává správní orgán účastníkovi řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů řízení potřebných k účelnému uplatňování či bránění práva v plné výši proti účastníkovi řízení, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může být náhrada nákladů poměrně rozdělena, popřípadě rozhodnuto, že žádný z účastníků řízení nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může mu být přiznána plná náhrada nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části.

Vzhledem k tomu, že navrhovatel měl v řízení pouze částečný úspěch, a to ve výši 87,57 % sporné částky, byly navrhovateli přiznány ve smyslu § 129 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích náklady odpovídající rozdílu mezi jeho úspěchem a úspěchem odpůrce, tj. ve výši 75,14 % jeho účelně vynaložených nákladů. Správní orgán tak navrhovateli přiznal náklady ve výši 690,00 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Rady Českého telekomunikačního úřadu, a to v počtu dvou stejnopisů na adresu Český telekomunikační úřad, odbor pro severočeskou oblast, Mírové náměstí 3097/37, 400 01 Ústí nad Labem, nebo do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu: a9qaats, anebo na adresu: podatelna@ctu.cz v případě, že účastník řízení disponuje uznávaným elektronickým podpisem.

Michaela Cinová, DiS. v. r.
odborný referent

Otisk úředního razítka

Za správnost: Mgr. Kateřina Svobodová, 14. 10. 2020

Vypraveno dne: 23. 1. 2014